

678

Wet van 30 september 1981, houdende bepalingen ter bevordering van de veiligheid van de vaart van schepen op binnenwateren en van goede arbeidsomstandigheden aan boord van die schepen (Binnenschepenwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is ter bevordering van de veiligheid van de vaart van schepen op binnenwateren en van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord van die schepen wettelijke regelen te stellen met betrekking tot de deugdelijkheid van het schip, de inrichting en de uitrusting daarvan, de bekwaamheid van de schipper alsmede ten aanzien van de arbeidsomstandigheden aan boord;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. «Onze Minister»: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
 - b. «Onze Ministers»: Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Sociale Zaken;
 - c. «binnenwateren»: de wateren, die in Nederland zijn gelegen binnen een langs de Nederlandse kust gaande, bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen lijn;
 - d. «rivieren, kanalen en meren»: binnenwateren met uitzondering van de Westerschelde, de Oosterschelde, het IJsselmeer, de Waddenzee, de Eems en de Dollard;
 - e. «schipper»: de gezagvoerder van een schip of degene, die deze vervangt;
 - f. «lengte»: de grootste lengte van de romp, roer en boegspriet niet inbegrepen;
 - g. «Herziene Rijnvaartakte»: de Herziene Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim de 17de oktober 1868, sedert gewijzigd (Trb. 1955, 161 en 1964, 83);

h. «scheepvaartinspectie»: de scheepvaartinspectie, bedoeld in artikel 10 van de Schepenwet;

i. «arbeid»: alle werkzaamheden in een onderneming, dan wel in een bedrijf of dienst onder beheer van het Rijk, een provincie, een gemeente of ander publiekrechtelijk lichaam, van een vereniging of van een stichting;

j. «arbeidsinspectie»: de arbeidsinspectie, bedoeld in artikel 77 van de Arbeidswet 1919;

k. «commissie»: de commissie, bedoeld in artikel 3 van de Binnenvaart-rampenwet (Stb. 1931, 289).

2. Onder schepen worden mede verstaan draagvleugelboten, veerponten, alsmede baggermolens, drijvende kranen, elevatoren en alle andere drijvende werktuigen, pontons of materieel van soortgelijke aard.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere voorwerpen, die voor vervoer of opslag op binnenwateren worden gebruikt, voor de toepassing van daarbij aangewezen bepalingen van deze wet met schepen worden gelijkgesteld.

4. Met de eigenaar van een schip wordt gelijkgesteld de gebruiker van het schip, niet zijnde een reis- of tijdsbevrachter.

Artikel 2

Bij de mededeling van een beschikking en van een verklaring, waartegen ingevolge deze wet beroep openstaat, wordt tevens aangegeven bij wie, binnen welke termijn en op welke wijze dat beroep kan worden ingesteld.

HOOFDSTUK II

Het certificaat van onderzoek

Artikel 3

1. Schepen, behorende tot de volgende categorieën, moeten bij gebruik op de binnenwateren zijn voorzien van een geldig certificaat van onderzoek:

a. schepen, bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen, met een laadvermogen van 15 ton of meer;

b. schepen, niet bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen, met een lengte van 15 meter of meer;

c. sleep- of duwboten;

d. schepen, bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan 12 personen, buiten de bemanning.

2. Met schepen, behorende tot de volgende categorieën, mag niet worden gevaren op binnenwateren, tenzij wordt voldaan aan regelen die bij algemene maatregel van bestuur kunnen worden gesteld en die betrekking kunnen hebben op de inrichting, de werktuigen en de uitrusting van het schip:

a. schepen met een lengte van minder dan 15 meter, die een of meer slaappleatsen bevatten;

b. schepen bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van 12 of minder personen buiten de bemanning;

c. motorboten met een lengte van minder dan 15 meter die een snelheid van meer dan 20 kilometer per uur kunnen bereiken.

De eigenaar van het schip is verplicht er voor zorg te dragen dat met het schip niet in strijd met deze bepaling wordt gevaren.

3. Het eerste lid geldt niet voor schepen, die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden.

4. Het tweede lid is van toepassing op schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden, voor zover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziane Rijnvaartakte gegeven regelen.

Artikel 4

1. Het certificaat van onderzoek is niet vereist voor:
 - a. schepen, die voorzien zijn van een scheepspatent, bedoeld in de Herzien Rijnvaartakte;
 - b. schepen, die voorzien zijn van een geldig certificaat van deugdelijkheid, bedoeld in de Schepenwet;
 - c. in het buitenland teboekgestelde schepen, die voorzien zijn van een ander dan onder a bedoeld geldig document, dat door de bevoegde autoriteiten in het buitenland ten bewijze van de deugdelijkheid van het schip is afgegeven en voor zover dat bij internationale regeling dan wel door Onze Minister is erkend;
 - d. schepen, die bestemd zijn tot het redden van drenkelingen;
 - e. schepen, die bestemd zijn om louter door spierkracht te worden voortbewogen;
 - f. woonschepen, anders dan voor de vaart gebruikt;
 - g. baggermolens, grind- of zandzuigers en andere drijvende werktuigen van soortgelijke aard, die zich bevinden in een grind- of zandgat;
 - h. schepen, die eigendom zijn van of gehuurd zijn door het Rijk en die bestemd zijn om ten dienste van het Rijk te worden gebruikt;
 - i. schepen, die in gebruik zijn bij enige bondgenootschappelijke krijgsmacht.
2. Het certificaat van onderzoek is evenmin vereist voor:
 - a. schepen, die in aanbouw zijn of waarmede een proefvaart wordt ondernomen;
 - b. de in het eerste lid, aanhef, onder f, bedoelde woonschepen, die worden verslept of waarmede naar of van een werf wordt gevaren;
 - c. schepen, die hetzij hier te lande voor buitenlandse rekening zijn gebouwd, hetzij naar het buitenland zijn verkocht, en die over de binnenwateren naar hun bestemmingsplaats worden gebracht; mits ten aanzien van die schepen een schriftelijke toestemming is verleend door het hoofd van de scheepvaartinspectie.
3. Aan de in het vorige lid bedoelde toestemming kunnen voorschriften worden verbonden ter bevordering van de veiligheid van de vaart. Degene aan wie de toestemming is verleend draagt zorg voor de naleving van deze voorschriften.
4. Indien de in het tweede lid bedoelde toestemming niet wordt verleend, dan wel indien daaraan voorschriften worden verbonden, worden de redenen daarvan aan de aanvrager van de toestemming schriftelijk meegedeeld.

Artikel 5

1. Het certificaat van onderzoek wordt op aanvraag afgegeven door het hoofd van de scheepvaartinspectie, indien na een onderzoek is gebleken dat het schip voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, die betrekking kunnen hebben op de constructie, de inrichting, de werktuigen, de uitrusting, het vrijboord, de stabiliteit van het schip en de sleep- en duwverbindingen van schepen.
2. Ingeval tevens moet worden voldaan aan de in artikel 13, eerste lid, aanhef, onder a, bedoelde regelen wordt het certificaat niet eerder afgegeven dan nadat door een onderzoek gebleken is dat ook aan die regelen is voldaan.
3. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen verschillen met het oog op de eigen omstandigheden van de vaart op bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen binnenwateren.
4. Het certificaat geeft aan voor welke binnenwateren het geldig is en vermeldt tevens of het in het tweede lid bedoelde onderzoek is ingesteld.
5. Aan een certificaat kunnen voorschriften worden verbonden indien ouderdom, reeds bestaande of bijzondere constructie, inrichting, werktuigen, of uitrusting van het schip het stellen van deze voorschriften noodzakelijk maken. De voorschriften worden in het certificaat vermeld. De eigenaar draagt zorg voor de naleving van deze voorschriften.

6. Indien de afgifte van een certificaat wordt geweigerd, dan wel indien daaraan voorschriften worden verbonden, worden de redenen daarvan aan de aanvrager schriftelijk meegedeeld.

7. Onze Minister stelt het model van het certificaat vast.

Artikel 6

1. Het certificaat van onderzoek wordt afgegeven voor een tijdvak van vijf jaren. Indien het echter schepen betreft die bestemd zijn voor het vervoer van passagiers, wordt het certificaat afgegeven voor een tijdvak van twee jaren.

2. Indien de toestand of de aard van het gebruik van het schip daartoe aanleiding geeft, kan het certificaat worden afgegeven voor een korter tijdvak dan in het vorige lid is vermeld.

3. Het tijdvak, waarvoor het certificaat wordt afgegeven, wordt gerekend van de dag van afgifte af.

4. De in het eerste en tweede lid bedoelde tijdvakken kunnen in bijzondere gevallen door het hoofd van de scheepvaartinspectie met ten hoogste één jaar worden verlengd.

Artikel 7

De eigenaar van een schip, waarvoor een certificaat van onderzoek is afgegeven, draagt zorg dat het hoofd van de scheepvaartinspectie onverwijld in kennis wordt gesteld van:

- a. belangrijke schade en herstellingen aan het schip;
- b. verbouwingen en andere ingrijpende wijzigingen van het schip;
- c. overgang van eigendom van het schip.

Artikel 8

1. Ten aanzien van schepen, waarvoor een certificaat van onderzoek is afgegeven, wordt in de gevallen, bedoeld in artikel 7, onder a en b, en bij vermoeden van ernstige gebreken aan het schip, een onderzoek ingesteld. De eigenaar is verplicht om op vordering van de ambtenaar van de dienst, belast met het onderzoek van schepen, medewerking te verlenen aan dat onderzoek.

2. Het certificaat van onderzoek kan door het hoofd van de scheepvaartinspectie in de volgende gevallen ongeldig worden verklaard:

- a. indien bij het onderzoek blijkt dat niet wordt voldaan aan de in artikel 5, eerste lid, bedoelde voorschriften;
- b. indien bij het onderzoek blijkt dat bij gebruik van het schip de veiligheid van de arbeid in gevaar wordt gebracht;
- c. indien niet wordt voldaan aan de vordering tot medewerking aan het onderzoek.

3. De ongeldigverklaring vindt niet plaats dan nadat de eigenaar in de gelegenheid is gesteld de redenen voor de ongeldigverklaring weg te nemen.

4. De eigenaar en de schipper worden van de ongeldigverklaring bij aangekend schrijven op de hoogte gesteld onder vermelding van de redenen, die tot ongeldigverklaring hebben geleid. Het hoofd van de scheepvaartinspectie draagt er zorg voor dat van de ongeldigverklaring aankondiging wordt gedaan in de Staatscourant.

5. In geval van ongeldigverklaring van een certificaat verliest dit zijn geldigheid op de dag na de aankondiging van de ongeldigverklaring in de Staatscourant.

Artikel 9

1. De vaart met schepen, die voorzien moeten zijn van een certificaat van onderzoek, en met schepen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder b en c, kan worden onderbroken door de ambtenaren van de scheepvaartinspectie en

van de arbeidsinspectie, indien de staat waarin het schip zich bevindt zodanig is dat de veiligheid van het schip en de opvarenden of van andere schepen en hun opvarenden onmiddellijk gevaar loopt.

2. In geval van toepassing van het vorige lid is de schipper verplicht het schip onverwijld en met inachtneming van de aanwijzingen van de ambtenaar te voeren of te doen voeren naar een door de ambtenaar geschikt geachte plaats.

3. De schipper is verplicht het schip op de aangewezen plaats te laten liggen totdat de redenen voor het onderbreken van de vaart zijn weggenomen.

4. De beslissing tot onderbreking van de vaart wordt schriftelijk en gedagtekend aan de schipper meegedeeld onder vermelding van de redenen, die tot de beslissing hebben geleid.

5. De voorgaande leden zijn mede van toepassing op schepen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder a, voor zover zij zich bevinden op enig binnenwater, niet zijnde de Rijn, de Lek of de Waal.

Artikel 10

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden ten aanzien van schepen, die voorzien moeten zijn van een certificaat van onderzoek, regels gegeven, die betrekking kunnen hebben op het handhaven van de deugdelijke staat van het schip, van de werktuigen en de uitrusting, de belading van het schip, de inachtneming van het vrijboord, het aantal personen dat ten hoogste kan worden toegelaten, en hetgeen overigens in het belang van de veiligheid van het schip en de opvarenden dient te worden verricht of nagelaten.

2. De eigenaar draagt zorg voor de naleving van de in het vorige lid bedoelde regels.

Artikel 11

Een gelijke verplichting als die, welke bij de artikelen 5, vijfde lid, 7, 8, eerste lid, en 10, tweede lid, op de eigenaar van het schip is gelegd, rust op de schipper.

Artikel 12

1. De kosten van behandeling van een aanvraag van een certificaat van onderzoek en van een onderzoek en daarmee samenhangende werkzaamheden komen ten laste van de eigenaar van het schip.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid komen de kosten van een onderzoek en daarmee samenhangende werkzaamheden, voor zover deze worden verricht door de in artikel 31, eerste en tweede lid, bedoelde diensten en personen, ten laste van het Rijk:

a. indien naar aanleiding van een vermoeden ten aanzien van de aanwezigheid van ernstige gebreken aan het schip op grond van het bepaalde in artikel 8 een onderzoek is ingesteld en hetzij bij dat onderzoek, hetzij na een ingesteld beroep tegen de ongeldigverklaring van het certificaat van onderzoek, gebleken is dat het vermoeden onjuist is geweest;

b. indien op grond van het bepaalde in artikel 9 de vaart met een schip is onderbroken en hetzij bij een daaropvolgend onderzoek, hetzij na een ingesteld beroep tegen het onderbreken van de vaart, gebleken is dat het onderbreken van de vaart met het schip ten onrechte is geschied.

3. Onze Minister stelt de tarieven vast voor de kosten van behandeling van een aanvraag van een certificaat. Hij stelt in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen Ministers de tarieven vast voor de onderzoeken en werkzaamheden, voor zover deze worden verricht door de in artikel 31, eerste en tweede lid, bedoelde diensten en personen. De tarieven worden in de Staatscourant bekend gemaakt.

HOOFDSTUK III

De veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord

Artikel 13

1. Ter bevordering van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord van schepen bij gebruik op de binnenwateren worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen gegeven met betrekking tot:

- a. de inrichting en de uitrusting van schepen;
- b. de arbeid aan boord daarvan.

Onder arbeid aan boord van schepen wordt in de vorige zin niet verstaan het laden en lossen van goederen.

2. De in het vorige lid bedoelde regelen zijn van toepassing voor zover zij verenigbaar zijn met bij of krachtens de Herzienne Rijnvaartakte gegeven regelen.

3. Zij gelden met betrekking tot schepen, behorende tot de in artikel 3, eerste lid, bedoelde categorieën, aan boord waarvan arbeid pleegt te worden verricht, uitgezonderd:

- a. voor wat betreft de regelen, bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a: schepen, die te boek gesteld zijn in een buitenlands register voor binnenschepen en voor de vaart tussen het buitenland en Nederland worden gebruikt;

- b. voor wat betreft de regelen, bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a en b:

- 1°. schepen, uitsluitend of in hoofdzaak gebruikt voor de vaart ter zee;

- 2°. schepen, die eigendom zijn van of gehuurd zijn door het Rijk of een ander publiekrechtelijk lichaam en die bestemd zijn om ten dienste van het Rijk of een ander publiekrechtelijk lichaam te worden gebruikt;

- 3°. schepen, die in gebruik zijn bij enige bondgenootschappelijke krijgsmacht;

- 4°. baggermolens, grind- of zandzuigers en andere drijvende werktuigen van soortgelijke aard.

Artikel 14

1. Het bevoegde districtshoofd van de arbeidsinspectie kan in een bepaald geval voorschriften geven met betrekking tot de naleving van de in het vorige artikel bedoelde regelen.

2. Indien omtrent de uitleg van de krachtens artikel 13, eerste lid, aanhef, onder a, gestelde regelen een onoverkomelijk verschil van opvatting bestaat tussen een ambtenaar van de arbeidsinspectie en een belanghebbende, geeft het bevoegde districtshoofd op verzoek van de belanghebbende zo spoedig mogelijk een verklaring houdende een weergave van zijn opvatting.

3. Het voorschrift, onderscheidenlijk de verklaring, wordt schriftelijk en gedagtekend meegedeeld onder vermelding van de regel, waarop het voorschrift of de verklaring betrekking heeft.

4. Bij het geven van een voorschrift als bedoeld in het eerste lid wordt een termijn bepaald, binnen welke er aan behoort te zijn voldaan.

Artikel 15

1. De eigenaar van een schip, waarvoor regelen als bedoeld in artikel 13, eerste lid, gelden, draagt zorg dat die regelen alsmede de krachtens artikel 14 gegeven voorschriften bij gebruik van het schip op binnenwateren worden nageleefd.

2. Een gelijke verplichting rust op de schipper van het schip.

3. Degene, die arbeid verricht, waarop een regel of voorschrift als bedoeld in artikel 13, eerste lid, aanhef, onder b, onderscheidenlijk artikel 14, betrekking heeft, is verplicht die regel of dat voorschrift, voor zover hij redelijkerwijs geacht kan worden daarmee bekend te zijn, na te leven.

HOOFDSTUK IV

Het vaarbewijs

Artikel 16

1. Schippers van schepen, behorende tot de volgende categorieën, moeten bij het varen op binnenwateren voorzien zijn van een door of vanwege Onze Minister afgegeven geldig vaarbewijs:

- a. schepen, bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen, met een laadvermogen van 15 ton of meer;
- b. schepen, niet bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen, met een lengte van 15 meter of meer;
- c. sleep- of duwboten;
- d. schepen, bestemd of gebezigd voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan 12 personen buiten de bemanning;
- e. motorboten, die een lengte van minder dan 15 meter hebben en die een snelheid van meer dan 20 kilometer per uur kunnen bereiken.

2. Het vorige lid, aanhef, onder a, b, c en d, geldt niet voor schepen, die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden.

3. Het eerste lid, aanhef, onder e, is van toepassing op schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden, voor zover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven regelen.

Artikel 17

1. Het vaarbewijs is niet vereist:

- a. indien het schip eigendom is van het Rijk, of indien het schip in gebruik is bij enige bondgenootschappelijke krijgsmacht;
- b. indien het schip bestemd is tot het redden van drenkelingen;
- c. indien het schip bestemd is om louter door spierkracht te worden voortbewogen;
- d. indien het schip wordt gebruikt voor grind- of zandwinning in den natte en zich bevindt in een grind- of zandgat;
- e. indien het schip uitsluitend of in hoofdzaak wordt gebruikt voor de vaart ter zee en de schipper is voorzien van een bewijs van bekwaamheid voor de zeevaart, afgegeven door een bevoegde autoriteit in Nederland of in het buitenland;
- f. indien de schipper is voorzien van een Rijnschipperspatent, bedoeld in de Herziene Rijnvaartakte;
- g. indien het schip teboekgesteld is in het buitenland en de schipper is voorzien van een bewijs van bekwaamheid voor de binnenvaart, dat afgegeven is door een bevoegde autoriteit in het buitenland en voor zover dat bij internationale regeling dan wel door Onze Minister is erkend.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van de in artikel 16 bedoelde verplichting aan schippers van veerponten, indien de bediening daarvan en de omstandigheden van de vaart geen bijzondere deskundigheid vereisen.

Artikel 18

1. Door of vanwege Onze Minister worden vaarbewijzen afgegeven die geldig zijn:

- a. voor de vaart op de rivieren, kanalen en meren, of
- b. voor de vaart op alle binnenwateren.

2. Deze vaarbewijzen kunnen zijn: kleine vaarbewijzen of grote vaarbewijzen.

3. De kleine vaarbewijzen zijn geldig voor het varen met:

- a. schepen met een lengte van minder dan 20 meter, met uitzondering van sleep- of duwboten, die gebezigd worden om schepen met een lengte van 20 meter of meer te slepen, te duwen of langs zij vastgemaakt mede te voeren en van schepen, die gebezigd worden voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan 12 personen buiten de bemanning;

b. schepen met een lengte van 20 meter of meer, waarmede niet bedrijfsmatig wordt gevaren.

De grote vaarbewijzen zijn geldig voor het varen met alle schepen.

4. Onze Minister stelt de modellen van de vaarbewijzen vast.

Artikel 19

1. Afgifte van een vaarbewijs vindt plaats na overlegging van verklaringen, waaruit blijkt dat de aanvrager voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen eisen, die betrekking hebben op:

a. de algemene lichamelijke geschiktheid en de geschiktheid van de gezichts- en gehoororganen;

b. de kennis en bekwaamheid om het schip te voeren.

2. De aan de aanvrager van het vaarbewijs te stellen eisen kunnen tevens betrekking hebben op de tijd, doorgebracht als lid van het dekpersoneel aan boord van een schip.

3. De in het eerste lid bedoelde eisen kunnen verschillend zijn naar gelang het betreft een vaarbewijs voor de vaart op de rivieren, kanalen en meren, of voor de vaart op alle binnenwateren en naar gelang het betreft een klein of een groot vaarbewijs.

Artikel 20

Een vaarbewijs wordt niet afgegeven aan degene die de leeftijd van 18 jaren nog niet heeft bereikt.

Artikel 21

1. Onze Minister wijst artsen aan die onderzoeken of door de aanvrager van een vaarbewijs wordt voldaan aan de eisen, bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef, onder a. Zij geven een verklaring af indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Wordt de afgifte van een verklaring geweigerd, dan wordt op verzoek van de aanvrager door een door Onze Minister aangewezen deskundige, niet zijnde de arts die het onderzoek heeft verricht, nogmaals onderzocht of aan de aanvrager een verklaring, als bedoeld in het vorige lid, kan worden afgegeven.

3. De weigering tot afgifte van een verklaring wordt schriftelijk aan de aanvrager meegedeeld. Daarbij wordt hij opmerkzaam gemaakt op het bepaalde in het vorige lid, indien hij nog niet door een deskundige is onderzocht.

Artikel 22

1. Het onderzoek of de aanvrager voldoet aan de eisen bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef, onder b, en tweede lid, geschiedt door instellingen of personen, die door Onze Minister worden aangewezen. Zij geven een verklaring af indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gegeven omtrent de toelating van de aanvrager tot het onderzoek en de wijze van onderzoek.

3. Onze Minister kan de aanwijzing ingevolge het eerste lid intrekken indien de in het vorig lid bedoelde regelen niet in acht worden genomen.

4. Onze Minister wijst gecommitteerden aan die het onderzoek kunnen bijwonen. Zij ontvangen ten laste van het Rijk vergoeding van reis- en verblijfkosten alsmede, voor zover hun benoeming haar oorzaak niet vindt in het ambt dat zij bekleden, vacatiegelden.

Artikel 23

1. Het onderzoek, bedoeld in artikel 21, kan achterwege blijven:

a. indien de aanvrager het klein vaarbewijs wenst te verkrijgen;

b. indien de aanvrager reeds een vaarbewijs bezit en hij tevens de 65-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt;

c. indien de aanvrager niet langer dan een jaar tevoren een overeenkomstig onderzoek met gunstig gevolg heeft ondergaan.

2. In de in het vorige lid bedoelde gevallen wordt volstaan met een eigen verklaring van de aanvrager, waaruit blijkt dat hij lichamelijk geschikt is, in het bijzonder voor wat betreft zijn gezichts- en gehoororganen, voor het beoefenen van de vaart op de binnenwateren.

3. Het onderzoek bedoeld in artikel 22, kan achterwege blijven:

a. indien de aanvrager in het bezit is van een vaarbewijs, dat zijn geldigheid niet langer dan een jaar heeft verloren;

b. indien de aanvrager in het bezit is van een ander bewijs van vaarbekwaamheid voor de binnenvaart, dat door Onze Minister is erkend.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gegeven met betrekking tot het bepaalde in de vorige leden.

Artikel 24

1. Het vaarbewijs, afgegeven voor de 65-jarige leeftijd van de aanvrager, is geldig tot de dag waarop hij de 65-jarige leeftijd bereikt.

2. In afwijking van het vorige lid is het vaarbewijs, afgegeven voor de 65-jarige leeftijd doch na het bereiken van de 62-jarige leeftijd van de aanvrager, geldig gedurende een tijdvak van drie jaren.

3. Het vaarbewijs, afgegeven nadat de aanvrager de 65-jarige leeftijd heeft bereikt, is geldig gedurende een tijdvak van drie jaren.

Artikel 25

1. Op vordering van of vanwege Onze Minister is de schipper te wiens naam een geldig vaarbewijs staat en te wiens aanzien een vermoeden van lichamelijke ongeschiktheid tot of onbekwaamheid in het voeren van het schip bestaat, verplicht zich te onderwerpen aan een onderzoek.

2. Bij vermoeden van lichamelijke ongeschiktheid wordt het onderzoek ingesteld naar de algemene lichamelijke geschiktheid dan wel naar de geschiktheid van de gezichts- of gehoororganen op de voet van het bepaalde bij of krachtens artikel 21. Bij vermoeden van onbekwaamheid wordt het onderzoek ingesteld op de voet van het bepaalde bij of krachtens artikel 22. Artikel 23 is in de in dit lid bedoelde gevallen niet van toepassing.

3. Indien bij een in het vorige lid bedoeld onderzoek de afgifte van een verklaring wordt geweigerd, of indien de schipper niet aan de in het eerste lid bedoelde verplichting voldoet zonder dat van een geldige reden daartoe blijkt, kan degene die met de afgifte van vaarbewijzen is belast het afgegeven vaarbewijs ongeldig verklaren.

4. Aan de schipper te wiens naam het vaarbewijs staat wordt de ongeldigverklaring bij aangetekend schrijven meegedeeld. Degene die met de afgifte van vaarbewijzen is belast draagt er zorg voor dat van de ongeldigverklaring aankondiging wordt gedaan in de Staatscourant.

5. In geval van ongeldigverklaring van een vaarbewijs verliest dit zijn geldigheid op de dag na de aankondiging van de ongeldigverklaring in de Staatscourant.

Artikel 26

1. De kosten van behandeling van de aanvraag van het vaarbewijs en de kosten, welke verbonden zijn aan de in de artikelen 21 en 22 bedoelde onderzoeken, komen ten laste van de aanvrager.

2. Indien bij een in artikel 25 bedoeld onderzoek de ongeschiktheid of onbekwaamheid van de schipper niet blijkt, komen de kosten van het onderzoek ten laste van het Rijk.

3. Onze Minister stelt de tarieven voor de kosten vast. Zij worden in de Staatscourant bekend gemaakt.

HOOFDSTUK V

Onderzoek en toezicht

Artikel 27

1. De ambtenaren van de scheepvaartinspectie en van de arbeidsinspectie zijn belast met het onderzoek van schepen. Zij onderzoeken of voldaan wordt aan de regelen bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, en 13, eerste lid, aanhef, onder a. Zij vervullen deze taak met inachtneming van door Onze Ministers te geven aanwijzingen.

2. Onze Ministers kunnen in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen Ministers andere diensten en personen aanwijzen, die voor het verrichten van bepaalde werkzaamheden, samenhangende met het onderzoek van schepen, ter beschikking worden gesteld van de scheepvaartinspectie of de arbeidsinspectie.

3. Voor de krachtens het tweede lid aangewezen diensten en personen, ressorterende onder een ander departement dan dat van Onze Ministers, worden regels betreffende de vervulling van hun in het tweede lid bedoelde taak niet gesteld dan in overeenstemming met Onze Ministers.

4. Een krachtens het tweede lid vastgesteld besluit wordt in de Staatscourant bekend gemaakt.

5. Door Ons kunnen onderzoeksbureaus worden aangewezen wier verklaringen, dat de constructie, de inrichting, de werktuigen en de uitrusting van een schip voldoen aan hun voorschriften, dan wel aan de in artikel 5, eerste lid, bedoelde regelen, in aanmerking worden genomen bij het onderzoek van schepen.

6. Het onderzoek van schepen wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nader geregeld.

Artikel 28

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast de ambtenaren van de scheepvaartinspectie en de arbeidsinspectie.

2. Onze Ministers kunnen ambtenaren van andere, onder hen ressorterende diensten, aanwijzen voor het uitoefenen van toezicht. Deze aanwijzing wordt in de Staatscourant bekend gemaakt.

3. De ambtenaren vervullen hun taak met inachtneming van door Onze Ministers te geven aanwijzingen.

Artikel 29

1. De in artikel 28 bedoelde ambtenaren hebben te allen tijde toegang tot alle schepen en terreinen waar zich schepen bevinden, voor zover de betreding redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. In ruimten, die als woning in gebruik zijn, treden zij niet binnen dan met instemming van de bewoner.

3. Zij zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van de in deze wet bedoelde documenten. Zij zijn tevens bevoegd afgifte te vorderen van ongeldige certificaten van onderzoek en vaarbewijzen.

HOOFDSTUK VI

§ 1. Beroep tegen beschikkingen betreffende de veiligheid van de vaart

Artikel 30

1. Tegen een beschikking, gegeven op grond van het bepaalde in de artikelen 4, tweede en derde lid, 5, eerste en vierde lid, 8, tweede lid, aanhef, onder a en c, en 54, staat beroep open bij de commissie, bedoeld in artikel 3 van de Binnenvaartrampenwet.

2. Beroep bij de commissie staat eveneens open tegen een beschikking, gegeven op grond van het bepaalde in de artikelen 5, vijfde lid, 6, tweede lid, en 9, eerste lid juncto vierde lid, indien de beschikking de veiligheid van de vaart betreft.

3. Indien omtrent de uitleg van de krachtens artikel 5, eerste lid, gestelde regelen een onoverkomelijk verschil van opvatting bestaat tussen een ambtenaar van de scheepvaartinspectie en een belanghebbende, geeft het hoofd van de scheepvaartinspectie op verzoek van de belanghebbende zo spoedig mogelijk een schriftelijke verklaring af, houdende een weergave van zijn opvatting. Daartegen kan beroep worden ingesteld overeenkomstig het in het eerste lid bepaalde.

4. Met een beschikking wordt een weigering om een beschikking te geven gelijkgesteld. Het geven van een beschikking op grond van het bepaalde in artikel 4, tweede lid, 5, eerste lid, en 54, dan wel het geven van een verklaring, bedoeld in het derde lid, wordt geacht te zijn geweigerd, wanneer niet binnen redelijke tijd de beschikking of verklaring is gegeven.

Artikel 31

1. Het beroep wordt ingesteld door indiening van een beroepschrift in tweevoud bij de secretaris van de commissie binnen dertig dagen na de dag, waarop de aangevallen beschikking of schriftelijke verklaring gegeven is of geacht wordt geweigerd te zijn. Een beschikking of schriftelijke verklaring wordt geacht gegeven te zijn op de dag waarop zij is verzonden of uitgereikt.

2. Wanneer het beroepschrift na afloop van de in het vorig lid bedoelde termijn is ingediend, blijft niet-ontvankelijkverklaring achterwege, indien de indiener van het beroepschrift aantoont, dat hij in beroep is gegaan zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kan worden.

3. Het beroepschrift moet inhouden:

- a. de naam, voornamen en het adres of het gekozen domicilie van degene die het beroep instelt;
- b. de datum van de beschikking of schriftelijke verklaring van het hoofd van de scheepvaartinspectie;
- c. een duidelijke omschrijving van de bezwaren tegen de beschikking of de schriftelijke verklaring.

4. Bij het beroepschrift moet een afschrift van de beschikking of de schriftelijke verklaring, waartegen het beroep is gericht, worden overgelegd.

5. De voorzitter van de commissie wijst de indiener van een beroepschrift, die de in het derde en vierde lid vervatte voorschriften niet in acht heeft genomen, op het gepleegde verzuim en nodigt hem uit dit te herstellen binnen een daarbij te bepalen termijn.

6. Degene, die niet binnen de ingevolge het vorig lid bepaalde termijn het door hem gepleegde verzuim heeft hersteld, kan niet-ontvankelijk worden verklaard.

Artikel 32

1. De secretaris van de commissie zendt zo spoedig mogelijk een exemplaar van het beroepschrift en van de daarbij gevoegde bijlagen aan het hoofd van de scheepvaartinspectie.

2. Het hoofd van de scheepvaartinspectie kan binnen een termijn van dertig dagen na de verzending van de in het vorige lid bedoelde stukken een verweerschrift indienen. Het verweerschrift en de daarbij behorende bijlagen worden in tweevoud gezonden aan de secretaris van de commissie. De secretaris zendt een exemplaar van deze stukken aan degene die het beroep heeft ingesteld.

Artikel 33

1. De voorzitter van de commissie kan ambtshalve aan een deskundige opdragen over daarbij aan te geven punten van het geschil van advies te dienen.

2. Van een advies, als in het vorige lid bedoeld, zendt de secretaris zo spoedig mogelijk een afschrift aan degene die het beroep heeft ingesteld en aan het hoofd van de scheepvaartinspectie.

Artikel 34

1. De secretaris van de commissie stelt degene die het beroep heeft ingesteld en het hoofd van de scheepvaartinspectie op hun verzoek in de gelegenheid vóór de mondelinge behandeling van het beroep de op het beroep betrekking hebbende bij hem aanwezige stukken in te zien. De secretaris bepaalt het tijdstip en de plaats van inzage.

2. Inzage kan op de in het vorige lid aangegeven voet ook worden verleend aan de gemachtigde en de raadsman van degene die het beroep heeft ingesteld en aan een door het hoofd van de scheepvaartinspectie aangewezen ambtenaar.

Artikel 35

1. De voorzitter van de commissie bepaalt plaats, dag en uur waarop de mondelinge behandeling van het beroep door de commissie zal geschieden. De secretaris roept degene die het beroep heeft ingesteld en het hoofd van de scheepvaartinspectie op, zulks onder aanzegging dat zij bevoegd zijn getuigen en deskundigen ter zitting te doen horen, alsmede dat zij aan de voorzitter van de commissie kunnen verzoeken bepaalde met naam en adres genoemde getuigen en deskundigen te doen oproepen.

2. De voorzitter van de commissie kan hetzij naar aanleiding van een verzoek als in het vorige lid bedoeld, hetzij ambtshalve getuigen en deskundigen door de secretaris van de commissie doen oproepen.

3. De oproepingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, geschieden per aangetekende brief.

4. De getuigen en deskundigen, die door de secretaris zijn opgeroepen, ontvangen voor hun reis- en verblijfkosten alsmede wegens tijdverzuim en daarmee verband houdende kosten een vergoeding ten laste van het Rijk overeenkomstig het bij of krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken bepaalde.

Artikel 36

1. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen hun diensten als zodanig te verlenen, een en ander behoudens verschoning wegens ambts- of beroepsgeheim.

2. De commissie kan bevelen, dat getuigen of deskundigen niet zullen worden gehoord dan na het afleggen van eed of belofte.

3. Zij leggen in dat geval in handen van de voorzitter de eed of belofte af; de getuigen: dat zij zullen zeggen de gehele waarheid en niets dan de waarheid; de deskundigen: dat zij verslag zullen doen naar hun geweten.

Artikel 37

1. De mondelinge behandeling vindt plaats in een openbare zitting van de commissie. Om gewichtige, in de aantekeningen van de zitting te vermelden redenen, kan de voorzitter, hetzij op verzoek van degene die het beroep heeft ingesteld, hetzij op verzoek van het hoofd van de scheepvaartinspectie, besluiten de mondelinge behandeling geheel of ten dele in een vergadering met gesloten deuren te doen plaatsvinden.

2. De voorzitter van de commissie leidt de mondelinge behandeling van het beroep. Hij stelt degene die het beroep heeft ingesteld en het hoofd van de scheepvaartinspectie in de gelegenheid het beroepschrift, onderscheidenlijk het verweerschrift, toe te lichten.

3. Degene die het beroep heeft ingesteld kan zich ter zitting doen vertegenwoordigen door een schriftelijk gemachtigde en zich doen bijstaan door een raadsman. Het hoofd van de scheepvaartinspectie kan zich doen vertegenwoordigen door een door hem aangewezen ambtenaar.

4. De secretaris van de commissie of een door de voorzitter aan te wijzen lid van de commissie houdt aantekening van hetgeen ter zitting plaatsvindt en van de zakelijke inhoud van de afgelegde verklaringen en verstrekte opgaven.

5. Na beëindiging van de mondelinge behandeling beraadslaagt de commissie in raadkamer.

Artikel 38

1. Binnen drie weken na de beëindiging van de mondelinge behandeling wordt een schriftelijke beslissing opgesteld, die wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris van de commissie.

2. De schriftelijke beslissing houdt in de namen van de voorzitter en van de leden van de commissie die hebben deelgenomen aan de mondelinge behandeling en de gronden die tot de beslissing hebben geleid.

3. De schriftelijke beslissing wordt onverwijld door de secretaris aan degene die het beroep heeft ingesteld en aan het hoofd van de scheepvaartinspectie bij aangetekende brief toegezonden.

4. Indien de beslissing strekt tot gegrondverklaring van het beroep, wordt door het hoofd van de scheepvaartinspectie zo spoedig mogelijk gehandeld met inachtneming van de beslissing.

5. Bij gehele of gedeeltelijke gegrondverklaring van het beroep kan bij de beslissing een vergoeding ten laste van het Rijk worden toegekend aan degene die het beroep heeft ingesteld, onverminderd het recht van de belanghebbende om op grond van andere wettelijke bepalingen schadevergoeding te vragen.

§ 2. Beroep tegen beschikkingen betreffende de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid

Artikel 39

1. Tegen een beschikking, gegeven op grond van het bepaalde in de artikelen 5, tweede lid, 8, tweede lid, aanhef, onder b, en 14, eerste lid, en tegen een verklaring, bedoeld in artikel 14, tweede lid, staat beroep open bij Onze Minister van Sociale Zaken.

2. Beroep bij Onze Minister van Sociale Zaken staat eveneens open tegen een beschikking, gegeven op grond van het bepaalde in de artikelen 5, vijfde lid, 6, tweede lid, en 9, eerste lid juncto vierde lid, voor zover de beschikking de veiligheid, de gezondheid of het welzijn in verband met de arbeid betreft.

3. Met een beschikking wordt een weigering om een beschikking te geven gelijkgesteld. Het geven van een beschikking op grond van het bepaalde in artikel 5, tweede lid, dan wel het geven van een verklaring, bedoeld in artikel 14, tweede lid, wordt geacht te zijn geweigerd, wanneer niet binnen redelijke tijd de beschikking of verklaring is gegeven.

Artikel 40

1. Het beroep moet schriftelijk worden ingesteld en wel binnen dertig dagen nadat de beschikking is verzonden of uitgereikt dan wel nadat zij, in het geval bedoeld in artikel 39, derde lid, tweede volzin, wordt geacht te zijn geweigerd.

2. Wanneer het beroepschrift na afloop van de in het vorige lid bedoelde termijn is ingediend, blijft niet-ontvankelijkverklaring achterwege, indien de indiener van het beroepschrift aantoont dat hij in beroep is gegaan zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kan worden.

Artikel 41

1. Onze Minister van Sociale Zaken beslist op het beroep na onderzoek.
2. De beslissing wordt met redenen omkleed en onverwijld bij aangetekend schrijven ter kennis van de indiener van het beroepschrift gebracht.

Artikel 42

De beslissing van Onze Minister van Sociale Zaken, waarbij wordt afgeweken van de beschikking waarvan beroep wordt ingesteld, treedt in de plaats daarvan.

Artikel 43

Behalve waar het een beschikking betreft, gegeven krachtens de artikelen 8, tweede lid, aanhef, onder b, en 9, eerste lid juncto vierde lid, vloeit uit een beschikking, waarvan beroep kan worden ingesteld, geen verplichting voort gedurende de termijn waarbinnen beroep ingevolge artikel 39 kan worden ingesteld en zolang op een zodanig beroep niet is beslist.

HOOFDSTUK VII

Strafbepalingen

Artikel 44

De eigenaar van een schip, dat niet voorzien is van een geldig certificaat van onderzoek in de gevallen waarin dit ingevolge deze wet wordt vereist, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 45

Handelen of nalaten in strijd met een verplichting, voortvloeiende uit het bepaalde in de artikelen 3, tweede lid, 4, derde lid, 5, vijfde lid, 7, 10, tweede lid, 11, en 15, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een week of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

Artikel 46

De schipper die niet voorzien is van een geldig vaarbewijs in de gevallen waarin dit ingevolge artikel 16 wordt vereist, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een week of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

Artikel 47

De in voorgaande artikelen strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 48

Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

1. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren;
2. de ambtenaren van de in artikel 28 bedoelde diensten, die door Onze Ministers daartoe zijn aangewezen.

Artikel 49

1. De in artikel 48 bedoelde ambtenaren hebben te allen tijde toegang tot alle schepen en terreinen waar zich schepen bevinden voor zover de betreding redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. In ruimten, die als woning in gebruik zijn, treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van de burgemeester van de gemeente waar het schip gelegen is of van een hulppofficier van justitie.

3. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt, hetwelk wordt ingezonden bij de officier van justitie. Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd zich van bepaalde, door hen aan te wijzen, personen te doen vergezellen. In dat geval wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Artikel 50

De in artikel 48 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van de in deze wet bedoelde documenten. Zij zijn tevens bevoegd afgifte te vorderen van ongeldige certificaten van onderzoek en vaarbewijzen.

Artikel 51

De in artikel 48 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd het schip naar een nabij gelegen plaats te brengen of te doen brengen, voor zover dit redelijkerwijs in het belang van het opsporingsonderzoek noodzakelijk is. De eigenaar en de schipper zijn in dat geval verplicht desgevorderd medewerking te verlenen.

Artikel 52

1. De ingevolge deze wet afgegeven documenten moeten aan boord van het schip aanwezig zijn.

2. Onze Minister kan met betrekking tot bepaalde soorten schepen vrijstelling verlenen van de in het vorige lid bedoelde verplichting.

Artikel 53

Een ieder die bij de uitvoering van deze wet de beschikking krijgt over gegevens, waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, is verplicht tot geheimhouding daarvan voor zover niet bij of krachtens de wet anders is bepaald.

HOOFDSTUK VIII

§ 1. Overgangsbepalingen

Artikel 54

1. Indien niet wordt voldaan aan de in artikel 5, eerste lid, bedoelde regelen ten aanzien van:

- a. schepen waarvan de bouw was voltooid;
- b. schepen waarvoor het bouwcontract was gesloten;
- c. schepen waarvoor geen bouwcontract is gesloten, maar waarvan de kiel was gelegd dan wel de bouw zich in een daarmee vergelijkbaar stadium bevond;

een en ander op het tijdstip van het in werking treden van artikel 5, wordt op aanvraag een certificaat van onderzoek afgegeven als bedoeld onder artikel 5, vijfde lid, mits voorzieningen zijn getroffen welke voldoen aan de eisen, neergelegd in de algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10.

2. Het vorige lid is niet van toepassing met betrekking tot schepen, die na het in werking treden van artikel 5 uit het buitenland worden gekocht.

Artikel 55

1. In afwijking van artikel 19 wordt een vaarbewijs afgegeven aan een ieder, die bij het in werking treden van artikel 19:

a. als schipper werkzaam is en sedert het tijdstip, gelegen drie jaren voor het in werking treden van artikel 19, als schipper werkzaam is geweest aan boord van een schip, dat tot de in artikel 16 bedoelde categorieën behoort en waarmede bedrijfsmatig op binnenwateren wordt gevaren, of

b. in eigendom heeft en sedert het tijdstip, gelegen drie jaren voor het in werking treden van artikel 19 in eigendom heeft gehad een schip, dat tot de in artikel 16 bedoelde categorieën behoort en waarmede niet bedrijfsmatig wordt gevaren, of

c. in het bezit is van een bewijs van vaarbekwaamheid voor de binnenvaart, dat afgegeven is voor de bedrijfsmatige vaart en dat door Onze Minister is erkend, of

d. in het bezit is van een bewijs van vaarbekwaamheid voor de binnenvaart, dat afgegeven is voor de niet-bedrijfsmatige vaart en dat door Onze Minister is erkend.

2. De aanvraag ter verkrijging van het vaarbewijs dient uiterlijk een jaar na het in werking treden van artikel 19 te worden ingediend.

3. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a en c, onderscheidenlijk b en d, wordt afgegeven het groot vaarbewijs, onderscheidenlijk het klein vaarbewijs.

4. Indien de aanvrager bij het in werking treden van artikel 19 65 jaar of ouder is, wordt het vaarbewijs niet eerder afgegeven dan nadat de verklaringen, bedoeld in artikel 19, eerste lid, aanhef, onder a, zijn overgelegd.

5. Het vaarbewijs is geldig voor de vaart op alle binnenwateren.

§ 2. Slotbepalingen

Artikel 56

In geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verband houdende buitengewone omstandigheden, gelden de bepalingen van en krachtens deze wet ten aanzien van schepen en schippers niet dan voor zover zulks door Ons bij algemene maatregel van bestuur is bepaald.

Artikel 57

De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan, indien het betreft:

a. een maatregel als bedoeld in de artikelen 3, tweede lid, 5, eerste lid, en 10, eerste lid: na overleg met Onze Ministers van Landbouw en Visserij, en van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk;

b. een maatregel als bedoeld in artikel 19, eerste lid: na overleg met Onze Ministers van Onderwijs en Wetenschappen, van Landbouw en Visserij, en van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Artikel 58

1. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

2. Onze Ministers horen de naar hun oordeel daarbij in belangrijke mate betrokken organisaties alvorens Ons de voordracht wordt gedaan tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 3, tweede lid, 5, eerste lid, 10, eerste lid, 13, eerste lid en 19, eerste lid.

3. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in de artikelen 3, tweede lid, 5, eerste lid, 10, eerste lid, 13, eerste lid en 19, eerste lid, wordt Ons niet gedaan dan twee maanden nadat een ontwerp-tekst van die maatregel in de Staatscourant is bekend gemaakt en daarvan aan de Staten-Generaal mededeling is gedaan.

Artikel 59

De bevoegdheid tot het maken van gemeentelijke verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover die verordeningen niet met deze wet in strijd zijn.

Artikel 60

De Wet van 23 April 1880, S. 67, betreffende de openbare middelen van vervoer, met uitzondering der spoorwegdiensten, wordt ingetrokken.

Artikel 61

De Wet van den 29sten Mei 1920, S. 272, houdende vaststelling van bepalingen in aansluiting aan de op de Rijnvaartakte steunende gemeenschappelijke politieverordening der Rijnsoeverstaten betreffende de uitrusting van schepen en vloten met bergruimten voor drinkwater, wordt ingetrokken.

Artikel 62

De Veiligheidswet 1934¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3, eerste lid, onder g, wordt gelezen als volgt: baggermolens, grind- of zandzuigers en andere drijvende werktuigen van soortgelijke aard.

B. Het opschrift boven artikel 12 wordt als volgt gelezen:

5. Maatregelen tot beveiliging bij vervoer te water met schepen, niet zijnde zeeschepen, die eigendom zijn van of gehuurd zijn door een publiekrechtelijk lichaam en die bestemd zijn om ten dienste van dat lichaam te worden gebruikt alsmede maatregelen bij het laden en lossen van schepen, niet zijnde zeeschepen.

C. In de aanhef van artikel 12, eerste lid, wordt in plaats van «bij het vervoer te water met schepen, niet zijnde zeeschepen» gelezen: bij het vervoer te water met schepen, niet zijnde zeeschepen, die eigendom zijn van of gehuurd zijn door een publiekrechtelijk lichaam en die bestemd zijn om ten dienste van dat lichaam te worden gebruikt.

Artikel 63

Deze wet kan worden aangehaald als «Binnenschepenwet».

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 mei 1981, Stb. 371.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1975/76, 13 978; 1976/77, 13 978; 1978/79, 13 978; 1979/80, 13 978.

Hand. II 1980/81, blz. 3018–3029; 3064–3075; 3166.

Kamerstukken I 1980/81, 13 978 (96, 96a); 1981, 13 978 (10, 10a).

Hand. I 1981/82, blz. 29–39.

Artikel 64

De artikelen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld met betrekking tot door Ons te bepalen categorieën schepen.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 30 september 1981

Beatrix

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. C. Th. van der Doef

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Den Uyl

Uitgegeven de vierentwintigste november 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter